

baptistu vēstnesis

Mums visiem patīk piedzīvot brīnumus, kurus atnes pavasaris ar skanīgām putnu dziesmām, smaržīgiem ziedu pumpuriem un pirmajiem zāles asniem. Bet tā īsti šo dabas pamošanās brīnumu var saskatīt un piedzīvot tikai tie, kuriem ir patiesas, personīgas, ticības attiecības ar Dievu.

Pazīstamajā Mateja evaņģēlija 14. nodaļas stāstā Pēteris un pārējie mācekļi ir laivā. Un tad Jēzus nāk pie viņiem, ejot pa ūdens virsmu. Jūra ir tik neprognozējama – bez pamata, nedroša, vētraina un mainīga. Mācekļu nelielā laivā šķiet esam vienīgā drošība jūras vidū. Šādos brīžos Dieva tuvums ir izjūtams vispēcīgāk, un tas uzrunā tos, kuri tic brīnumam.

Jēzus mūs uzrunā, tāpat kā Viņš uzrunāja Pēteri. Jēzus aicina mūs izkāpt no laivas un paskatīties uz

visu to, kas mums traucē ticēt brīnumam. Ļaujot Dievam mūs uzrunāt, mēs vienmēr ieraugām savā dzīvē daudz lieka.

Kad uzdrošināties paklausīt Jēzus balsij, Viņš mūs satver. Un tas notiek ārpus mūsu iedomātās drošās vides – mūsu laivas. Atslēga, kas nepieciešama, lai tas varētu notikt, ir TICĪBA. Ticība, kurā varam iet no viena krasta uz otru, pāri šaubām, nedrošībai un vētrām jūrā. Ticība, kurā piedzimst brīnums, kurš mūs aicina iztīrīt savu garīgo laivu, pirms pavasara saule pamodinājusi zivju barus jūras dzelmē. Jo tikai tīrā laivā mēs varam doties zvejā.

Ģirts Ašnevis

Rīgas Vīlandes draudzes mācītājs

2017. gadā “Baptistu Vēstnesis” aicina kopīgi lasīt Jauno Derību, iepazīstot un pārdomājot tā saucamās “cits citam” un “viens otram” pavēles. Tās ir pavēles, kurās Jēzus un Jaunās Derības autori ietvēruši Dieva norādījumus kristiešu savstarpējām attiecībām draudzē un mūsu uzvedībai plašākā sabiedrībā. Katru mēnesi aplūkosim vienu pavēli. Pārdomās par tām dalīsies mūsu draudžu garīdznieki.

Kalpojiet ar Dieva dāvanu

“Cits citam.” Izdzirdot šos vārdus, atceros savu pirmo latīņu valodas stundu. Mums katram vajadzēja pacensties pateikt kādu latīņu valodas “spārnoto” izteicienu. Pirmais, kas man ienāca prātā, bija: “Homo homini lupus est”, tas ir, “Cilvēks cilvēkam – vilks”. Kaut arī mēs dzīvojam, šķiet, humānākajā laikā pasaules vēsturē, tomēr šajā ziņā nekas nav mainījies kopš senās Romas valsts laikiem: kamēr esi noderīgs, veiksmīgs, labi iekļauies shēmā “es tev, tu – man”, tikmēr viss ir kārtībā. Ja izrādi nespēku, vājumu, tad labākajā gadījumā par tevi aizmirst, bet sliktākajā - nokož. Var jau skumji secināt, ka neko nepadarīsi, tādā pasaulē dzīvojam. Taču ir bīstami, ja mēs šāda veida attiecības no pasaules (kaut nevilšus) ienesam draudzē.

Dievs caur apustuļi Pēteri pavēl mums būt pilnīgi cita veida attiecībās: “Kalpojiet cits citam!” Vārds “kalpot” nav moderns, mūsdienīgs. Ko nozīmē kalpot? Šis ir tas pats vārds, kas apzīmē Jēzus Kristus kalpošanu. Kāda ir Viņa kalpošana? Par to lasām Filipiešiem 2:1-8: būt pazemīgam, uzskatīt otru augstāku par sevi, ieraudzīt otra vajadzības un pēc iespējas palīdzēt. **Tāda ir kalpošana.**

Mēģiniet iedomāties pirmās kristīgās draudzes. Ļaudis regulāri pulcējas viens pie otra mājās, cenšas satikties ik dienas, dažreiz viņiem pat ir kopīgs īpašums. Un kas notiek, ja šādā situācijā rīkojas pēc principa “es tev, tu – man”? Kas sanāk? Pareizi, pasaule! Kad kaut kas līdzīgs šai situācijai sāka veidoties Korintā, Pāvils nekavējoties rakstīja viņiem skarbu vēstuli. Tajā, līdzās daudziem citiem pamudinājumiem, viņš atgādināja, ka esam aicināti kalpot viens otram, vispirms raudzīdamies uz citu vajadzībām.

Ar ko kalposim? Ar to, ko Dievs devis, kādu katrs dāvanu saņēmis. Man gribētos teikt vienkāršāk – **kalpo ar to, ar ko esi apdāvināts**. Grieķu valodā šeit ir lietots vārds “harisma”. Neiedziļināsimies spekulācijās par vārda nozīmi, bet vienkārši atcerēsimies, ka par tādu cilvēku, kurš ir pievilcīgs, saka – harizmātisks. Esi pievilcīgs citiem ar to spēju, ko Dievs tev devis. Dāvanas dotas par svētību draudzei un par svētību citiem cilvēkiem. Mīļais cilvēk, tu esi tikai dāvanu pārvaldnieks. Lieto tās, un caur tām draudzē izpaudīsies Dieva žēlastība. Pēteris saka, ka tā būs dažāda veida žēlastība. Tas var būt labs uzmundrinājuma vārds. Tā var būt praktiska palīdzība. Tā var būt uzklaušanās un aizlūgšana. Ir tik daudz veidu, kā parādīt žēlastību! Tur, kur ir žēlastība, pazūd bailes, cilvēki sāk uzticēties viens otram, izsūdzēt grēkus, pretī saņemot sapratni un piedošanu.

Tādā vietā **vairojas mīlestība**. Kur ir mīlestība, tur pazūd skaudība, uzpūtība, lielība. Tur pazūd ļaunatminība, dusmas. Kur ir mīlestība, tur uzplaukst laipnība, prieks, cerība, ticība. Tur necinās ar grēku, līdz draudzē nav palicis akmens uz akmens, bet tur grēku aplāj un uzvar mīlestība. Pret tādu draudzi pasaule ir bezspēcīga. Pēteris savā vēstulē saka, ka, ja mēs kalposim viens otram, mēs izturēsim visus pārbaudījumus, izejot tiem cauri, nezaudējot ne cerību, ne prieku.

Nevēlēšanās savstarpēji kalpot draudzē rada lielas problēmas. Tad katrs savu “kalpošanu” sāk uzskatīt par vissvarīgāko, jo īstenībā kalpo sev, savam ego. Var šķist vieglāk kalpot tiem, kas tālumā: aizsūtījām kaut ko, aizbraucām uz mēnesi ciemos. Tas ir kā uz brīdi paauklēt draugu mazuli, kurš liekas tik mīlīgs... Bet, ja tev par viņu būtu jā rūpējas veselu gadu, jāceļas naktīs, jāiepazīst rakstura stīķi un niķi... Kā tad būtu?

Kalpojiet cits citam
ar to dāvanu,
ko esat saņēmuši.
1. Pētera 4:10

Pēteris mums neatstāj izvēli. Sāc kalpot tam, kas sēž tev blakus baznīcas solā. Ai, nē, blakus taču tev sēž draugs! Viņam, protams, arī kalpo, bet sāc kalpot arī tam spūrainajam pusaudzim, kurš neprot pienācīgi apgērbties un klausās *nepareizo* mūziku. Vai tam ar visu neapmierinātajam draudzes loceklim... Tam, kurš tevi varbūt lāga nesveicina...

Apustulis Pēteris 11. pantā saka, ka tādā veidā tiks pagodināts Dieva vārds. Mēs jau varam uztaisīt lielu pasākumu ar skaistu mūziku, izciliem sludinātājiem, un tas būs jauki un labi. Bet, ja savā draudzē mēs pazemībā nekalposim viens otram, tad lieli pasākumi, skaista mūzika un izcili sludinātāji neko nedos. **Jēzum jātiek pagodinātam draudzē, savā miesā.**

Ir viena dāvana, kas ir dota **katram kristietim**. Pēteris mudina mūs: “Esiet viesmīlīgi...” (4:9) Pirmās kristiešu draudzes, ja to ļaudis nebūtu viesmīlīgi, drīz pārvērstos par savstarpēji kašķējošos pūli. Būsim viesmīlīgi – vispirms jau draudzē. Ja cilvēks atnāk ciemos pie mums uz mājām, mēs taču neiesēdinām viņu kaktā un neturpinām darīt savus darbus. Otrkārt, nebaidīsimies atvērt savas mājas durvis, jo tā īsti iepazīt cilvēku var tikai neformālā gaisotnē. Treškārt, būsim vienlīdz viesmīlīgi pret visiem, nešķirojot cilvēkus ne pēc kādiem kritērijiem.

Pēteris mudina mūs: “Kādu katrs dāvanu saņēmis, ar to kalpojiet cits citam kā labi dažāda veida Dieva žēlastības namturi.”

Katrs. Ar savu dāvanu. Kalpo. Citam. Dāvājot žēlastību. Dievišķu žēlastību. Kā Jēzus.

Andris Bite

Liepājas Ciānas draudzes mācītājs

Aktualitātes

Rīgas Vīlandes draudzē 4. februārī varējām sajūties kā vasaras naktī pie ugunscura un baudīt dziesminieka Očas (Āta Rijnieka) koncertu **“Sirds durvis”**. Anda Turlute (Rīgas Vīlandes draudze) stāsta: „Oča pats savā dzimšanas dienā apdāvināja klausītājus ar skaistām, izjustām, ļoti personiskām un pašsacerētām slavas dziesmām, atgādinot, ka Dievs mūsu sirdis uzlūko un piepilda ar mīlestību. Savukārt viņa sieva Kitija bija parūpējusies par to, lai koncerta atmosfēra būtu atbilstoša un dzimšanas diena nosvinēta godam – ar gardu kūciņu katram klausītājam.” Pateicoties draugiem, koncerts tika filmēts, un pēc kāda laika sasniegs arī plašāku klausītāju loku. Foto: Ansis Vegners

“Misijas Dienas 2017” notika no 9. līdz 11. februārim Rīgas Āgenskalna baptistu baznīcas telpās. Pasākumu apmeklēja apmēram 100 cilvēku. Galvenais lektors Johans Kandelins (Somija) stāstīja par īpašiem cilvēkiem, kuri nav baidījušies maksāt augstu cenu par savu nodošanos Kristum. Viņš iedrošināja klausītājus domāt par Kristus aicinājumu savai dzīvei, arī par došanos misijā. Visapmeklētākā bija amerikāņu misionāres Keitijas Lezervudas lekcija “Kompass misijai” - stāsts par to, kā Latvijā sākās kalpošana cilvēkiem ar kustību traucējumiem “Designed to Live”. Liela interese bija arī par Inetas Lansdounes lekciju “Izlīguma un miera teoloģija mūsdienu misijas kontekstā”. Pasākuma laikā tika prezentētas 10 dažādas ar misiju saistītas organizācijas. “Misijas Dienu 2017” koordinatore Madara Molnīka secina: “Pasākums parādīja, ka kristieši Latvijā par misijas tēmu vēlas dzirdēt vairāk. Dievs mūsu tautai ir devis pietiekami plašas iespējas, lai mēs spētu aizsniegt ar Labo Vēsti arī citas tautas.” Foto: “Misijas Dienas 2017” slavas un pielūgsmes komanda.

Šī gada 13. februārī Rīgā viesojās **Skandināvijas un Baltijas valstu baptistu draudžu savienību ģenerālsekretāri un pārstāvji**. Tikšanās mērķis bija iepazīties ar Dānijas, Igaunijas, Latvijas, Lietuvas, Norvēģijas, Somijas un Zviedrijas draudžu savienību aktualitātēm un pārrunāt turpmākās sadarbības iespējas. Latvijas Baptistu draudžu savienību pārstāvēja bīskaps Pēteris Sproģis (foto – pirmais no labās) un bīskapa vietnieks jaunu draudžu dibināšanas jautājumos Kaspars Šterns. Tikšanās laikā tika nolemts, ka 2018. gada aprīlī Rīgā tiks organizēta Skandināvijas un Baltijas valstu mēroga draudžu dibināšanas konference.

No 19. līdz 22. janvārim Latvijas M4 komanda – LBDS bīskapa vietnieks draudžu dibināšanas jautājumos Kaspars Šterns, Līva Fokrote un Tomass Šulcs – **viesojās Krievijas pilsētā Kemerovā**, lai turpinātu palīdzēt Krievijas Eвангелisko kristiešu – baptistu savienībai uzsākt M4 apmācību Krievijā. Šajā reizē latvieši vadīja apmācību tiem, kas veiks potenciālo draudžu dibinātāju izvērtēšanu. Nākamais solis – M4 apmācības uzsākšana Kemerovā un Sanktpēterburgā jau šī gada 24. un 25. martā. Foto: (no kreisās) L. Fokrote, Kemerovas apgabala baptistu draudžu pārraugis, mācītājs Vitālijs Baks, K. Šterns, T. Šulcs

Ešenvalds visu nespēj...

Kā vēsta Ērika Ešenvalda mājaslapa, viņš ir “viens no mūsdienu populārākajiem kora mūzikas komponistiem” ar intensīvu darba grafiku, kura mūzika tiek atskaņota visos kontinentos. Sarunā ar Ēriku, kurš tikko nosvinējis savu 40. jubileju, šoreiz vairāk runājām par viņu kā cilvēku, kas pazīst Dievu.

Jūs daudz laika pavadāt braucienos ārpus Latvijas. Kā Jums izdodas darba grafiku apvienot ar ģimenes dzīvi?

Ir brīži, kad izdodas, un brīži, kad nē. Kā jau dzīvē. Ģimene mani ļoti atbalsta un izprot mana darba nepieciešamību un lietderību, jo tas ir mans dzīves aicinājums – būt komponistam, konkursu žūrijas loceklim, lektoram, viesmāksliniekam. Šajā sezonā mūsu *Opernamā* ir skatāma mana otrā opera “Iemūrētie”. Tās otrajā cēlienā ir neliela muzikāla intermēdija, kurā neviens nedzied, bet tomēr noris darbība – bibliotekāre vēro sava mīļotā drauga darbu – būvlaukumu, kurā viņa iecere pamazām veidojas par īstenību. Šis brīdis iestudējumā man pašam ir viens no emocionāli aizkustinošākajiem, jo ģimenes atbalsts un atzinība par jau paveikto un vēl iecerēto ir kā dienišķā maize, kas mīlestībā dota no vistuvākajām, vismīļākajām rokām. Šī apziņa ceļ spārnos!

Cilvēki bieži saka, ka Jums nav sakāpis galvā. Kā Jums izdodas palikt pazemīgam par spīti panākumiem un atpazīstamībai?

Ar Dievapalīgu izdodas. Pusaudzū gados man pietrūka lēnprātības, biju skrienošs un ātri darošs, tomēr savu vecāku un arī pirmā mācītāja Arnolda Šterna padomu – nesteigties, vairāk apdomāt un rēķināties ar citiem – es sadzirdēju. Arī darbs norūda un veido raksturu, gribasspēku. Mācītājs reiz jauniešu nodarbībā atgādināja čigānu jēgpilno teicienu: “Kaut tu lepns paliktu!” Es domāju, ka vēlme mācīties un iemācīties, nemitīgi paplašinot izpratnes horizontu, veicina personības izaugsmi un iekļaušanos sabiedrībā bez negatīvā egoisma un augstprātības.

Ko Jums nozīmē draudze?

Pašlaik šis ir visai smags jautājums. Jau trīs gadus dzīvojam Salaspilī. Ik darbdienu dodoties uz Rīgu, nedēļas nogalēs ļoti izjūtam vēlmi pēc miera un kopā būšanas mūsu mājās. Mājas ir kā šūpulis katrai izauklētai domai, kura piedzimst bērnu, vecāku prātos un kas iznesama tālāk pasaulē. Savukārt taka uz Vīlandes draudzi Rīgā mums iemīta teju jau 20 gadus... Tā nu dzīvojam, lūdzam, domājam par risinājumu.

No draudzes ir ļoti daudz ieguvumu! Redzamākie no tiem – uzticamā aizlūdžēju saime un mācītāju sludinātais Vārds. Neredzamie – mazie labie darbiņi, apciemošana slimnīcā, piezvanīšana, apvaicāšanās, izpalīdzība. Taču no jebkā,

arī draudzes, tik gūt un gūt liecina par parazitismu. Tad man jāpārdomā viedie vārdi: “Gūt var ņemot, gūt var dodot, dodot gūtais neatņemams” [Rainis] un “Dodot gaismu, sadegu”.

Kā Jūs piedzīvojat Dievu?

Reizēm lūgšana man gan jāteic ar Pētera vārdiem: “Kungs, esmu grēcīgs cilvēks.” Un tomēr Dievs paceļ. Es ar Viņu nemētājos *pa labi vai kreisi* – jaunpiedzimšanas notikumu piedzīvoju četrpadsmit gadu vecumā, un tas ir manas dzīves stūrakmens. Tie mazie svētbrīži, kad asaras saskrien acīs no dzīvības vērtības apzināšanās un no pēkšņa dabas daļuma, ko pamanu Nūfaundlendas straute malā, Aļaskas tundrā, Ēģiptes tuksnesī, vai no Islandes kalniem veroties tālajos ziemeļos, ieelpojot pilnu krūti Honkongas tveices – tie ir dažas no manām vien mirkļa neilgajām atskārsmēm jeb sastapšanās ar Dievu – uz vienas takas Viņa varenība un mans mazums. Un tomēr Dievs sniedz roku, iedvēš dzīvību – to man atgādināja nupat Romā Siksta kapelas griestos ieraudzītais Ādama radišanas stāsts, ko 16. gadsimtā gleznojis Mikelandželo.

Minējāt, ka jaunpiedzimšanas notikumu piedzīvojāt četrpadsmit gadu vecumā. Kā tas notika?

Piedzimu ģimenē, kurā nekad nepieminēja vārdu “Dievs”. Jaunais gads tika svinēts kārtīgi, taču Ziemassvētki it nemaz. Taču, kad ciemojos pie omītes, viņa bieži stāstīja par Dievu.

Mācoties Priekules vidusskolas 7. klasē, mans draugs Uldis uzaicināja mani uz baznīcu. Es zināju, ka viņš iet baptistu baznīcā, bet negaidīju, ka viņš arī mani aicinās. Domāju, ka baznīca nav man, ka es esmu vairāk vērts, un neaizgāju. Pēc laika citi klases biedri sāka iet svētdienskolā. Pirmoreiz aizgāju draugam līdzī uz Priekules draudzes svētdienas dievkalpojumu, pēc kura notika svētdienskola. Man uzreiz iepatīkās būt svētdienskolā, jo pavērās jauns apvārnis.

Sāku apmeklēt jauniešu vakarus, kuros ar mācītāju Arnoldu Šternu pārrunājām dažādas ētiskas problēmas. Lai kāds būtu temats, mēs runājām par Jēzu kā Glābēju. Ikreiz mācītājs jautāja: “Vai tev ir Jēzus pašam? Tu zini un mācies, bet vai tu Viņu pats piedzīvo? Vai tu esi ar Viņu uz “tu”?” Es zināju, ka man nūdien nav Jēzus, taču šajos vakaros vācu informāciju. Ejot mājās no kāda vakara, sapratu, ka Jēzus mani uzrunā, ka ir laiks izšķirties – vai vienkārši pieņemt zināšanai, ka ir tāds Jēzus, vai

Ešenvaldu ģimene 2017. gada ceļojumā Norvēģijas ziemeļos – plavā, kur 2012. gadā pirmoreiz ziemeļblāzmu ieraudzīja Ēriks

tomēr būt ar Viņu attiecībās. Vienatnē lūdzu Dievu un teicu: “Te es esmu! Esmu Tevi kaut cik iepazinis un gribu, lai Tu esi manas dzīves Kungs!”

Vai, Jūsprāt, attiecībās ar Dievu ir “gadalaiki”?

Cik labi, ka gadalaiki mainās, domājot virzienā no atsaluma uz mierpilnām attiecībām! Jau kopš pazaudētās Ēdenes laikiem nestabilitāte attiecībās, robežu radišana un to pārkāpšana ir cilvēces ikdiena. Šo procesu cikliskums ir smagums, ar kuru jātiek galā nemitīgi. Attiecības ir divpusēja padarīšana, tās ir jāizvēti, jāuztur, jāuzpasa, lai ir skaistas, interesantas un tīras, tātad – dzīvas. No savas puses Dievs mani bagātīgi pārsteidzis nesagatavotu, dažkārt paliekot bez manas atbildes vai pateicības. No manas puses... jā, es cenšos, taču mūsu pāra strīdībā bumbu grozā iemest man izdodas stipri retāk nekā Viņam. Man šķiet, ka pašreiz mums ir pavasaris. Vispār – tik daudz sakrāties, ko gribētu Viņam izstāstīt. Ir svarīgi runāt – izteikt domas, sajūtas, emocijas vārdos. Tā ir vistiešākā atklāšanās, un tādas ir manas lūgšanas katru dienu. Lasu Bībeli.

Atceros, pusaudzū gados biju iesaistījies vairākās kristīgajās aktivitātēs, taču nu jau teju 20 gadus man ir citi uzdevumi un intereses, jo esmu mainījies – dzīve ir iegriezusies citās sliedēs, skaistās sliedēs! Man ir ģimene, mīļa sieva un četri jauki bērni, kas jāskolo un jāaudzina; ir darbs. Un Dievs ir līdzās! Ešenvalds visu nespēj, un tas arī nemaz nav vajadzīgs!

Interviju sagatavoja **Kaiva Anna Upleja** Internacionālā draudze “Communitas”

Svētības un konkrēti sadarbības plāni

Rīgas Semināra draudze, Siguldas draudze un Misijas draudze Ādažos ir tikai dažas no mūsu draudzēm, kuras sekmīgi veido draudzības un sadarbības attiecības ar partneriem Amerikas Savienotajās valstīs. Aicinājām šo draudžu pārstāvjus pastāstīt par gūtajām svētībām un turpmākajiem sadarbības plāniem.

Rīgas Semināra draudzes sadarbība ar Trīsvienības Rietumsietlas draudzi aizsākās pirms 2,5 gadiem. Grupa no šīs draudzes bija atbraukusi, lai veiktu būvdarbus nometņu vietā "Ganības". Draudzes mācītājs Deivids Feirčailds un palīgmācītājs Klifs Eliss pasniedza dažas lekcijas BPI, kur studentu vidū bija arī pašreizējais draudzes sludinātājs Kārlis Kārkliņš un Tomass Šulcs. Kad komanda no draudzes ieradās Latvijā nākamreiz, Rīgas Semināra draudzes cilvēki varēja iepazīt viesus labāk.

Vakara sadraudzība Rīgas Semināra draudzē

2015. gada novembrī, atsaucoties uzaicinājumam, Kārkliņu un Šulcu ģimenes devās uz Sietlu pieredzes apmaiņas un attiecību veidošanas braucienā. Tomass Šulcs stāsta: "Mūs uzņēma kā ģimeni, ikviens centās pārspēt otru mīlestībā pret mums, aicināja ciemos, veda pusdienās. Tas bija brīnišķīgs laiks, kad būt prom no ikdienas un arī mācīties no viņu pieredzes par draudzes vadīšanu un struktūru. Trīsvienības draudze ne vien sedza visas brauciena izmaksas, bet arī sāka mūs atbalstīt finansiāli."

2016. gada maijā pārstāvji no Sietlas gan kalpoja nometņu vietā "Ganības", gan palīdzēja remontēt Rīgas Semināra draudzes telpas. Draudzes cilvēki uzņēma viesus pie sevis mājās. Vakaros notika kopīga mācīšanās un sadraudzība.

Pašlaik Trīsvienības draudze turpina atbalstīt Rīgas Semināra draudzi finansiāli un plāno ciemoties Latvijā šī gada maija sākumā. Tad notiks kopīgi plānotā konference par draudžu dibināšanu, mācekļību, vadīšanu un kultūras iepazīšanu, uz kuru aicināti pārstāvji no visām Baltijas valstīm.

"Šie draugi pa šiem gadiem ir bijusi liela svētība mums kā draudzei un arī katram individuāli. Priecājamies par viņu lielo mīlestību pret mums. Viņi patiešām demonstrē tādu patiesu, neviltotu Kristus pazemību," atzīst T. Šulcs.

Siguldas draudzes sadarbība ar Oukvjū baptistu draudzi iesākās gandrīz pirms gada, kad Latvijā viesojās vairāku Kalifornijas draudžu pārstāvji. Siguldas draudzei bija

ieteikts satikties ar kādu pāri, Polu un Eimiju Dankaniem, no baptistu draudzes Ouberijas pilsētā. Siguldas draudzes sludinātājs Sandijs Aizupietis stāsta:

"No sākotnējās informācijas bija noprotams, ka mūsu draudžu veidošanās un pieredze ir samērā līdzīga. Satiekoties personīgi, izrādījās, ka arī mūsu ģimenes izturas un uztver lietas ļoti līdzīgi. Atbraukusi uz Latviju sestdienā un ieraudzījusi laika plānojumā, ka svētdienā paredzēts visiem kopā doties uz

dievkalpojumu Rīgā, šī ģimene teica: "Parādīet, kur ir autobuss, mēs brauksim uz dievkalpojumu Siguldā!"

Jau pirmajās viesošanās dienās notika arī Skype saruna ar Oukvjū draudzes mācītāju Deilu Finku. "Turpmākos mēnešus gan divatā, gan trijātā savienojamies internetā katru vai katru

otro nedēļu, stāstījām viens otram par savām draudzēm, grūtībām un priekiem, kā arī dalījāmies ar nākotnes iecerēm. Šīs sarunas izrādījās ļoti noderīgas un iedvesmojošas. Kaut arī šķirti attālumā un laikā, varējām viens otru iedrošināt, aizlūgt un arī iepazīties," atzīst S. Aizupietis. Sarunu rezultātā 2016. gada oktobra beigās sešu cilvēku komanda atbrauca uz Latviju, lai kopīgi ar Siguldas draudzi organizētu Brīvdienu Bībeles skolu.

Bībeles skolas muzikālās aktivitātes Siguldas bērniem

Regulārā saziņa internetā turpinās. "Šīs sarunas palīdz piedzīvot, ka ir vēl kādi kristieši, kādas draudzes, kas piedzīvo līdzīgus izaugsmes posmus. Mēs varam dzīvot līdzīgu, kas notiek otra draudzē un ikdienā, kopīgi plānot sadarbību nākošajam gadam. Šobrīd domājam par vēl vienu Brīvdienu Bībeles skolu rudens pusē šeit, Siguldā," saka S. Aizupietis.

Misijas draudzes Ādažos sadarbība ar Lautonas baptistu draudzi sākās pagājušā gada pavasarī, kad Latvijā viesojās mācītāju grupa no Oklahomas, kurā bija arī Lautonas

Pasākums Lautonas draudzē, kurā Kaspars Šterns prezentē Latviju

draudzes mācītājs Patriks Latems. Lautonas pilsēta ir īpaša ar to, ka tajā atrodas viena no lielākajām artilērijas armijas bāzēm ASV, un draudzē ir vairāki cilvēki no armijas. Latvijā šāda pilsēta ir Ādaži, kurā ir lielākā armijas bāze, tādēļ šķita loģiski uzsākt savstarpēju sadarbību.

Misijas draudzes mācītājs Kaspars Šterns stāsta, ka "jau ar pirmo tikšanās reizi bija sajūta, ka mums abiem ar mācītāju Patriku ir kopīgs redzējums un izpratne par draudzi un misiju. Lautonas draudze ir ļoti atsaucīga un mūsu sadarbību uztver ļoti nopietni."

Vispirms tā atsaucās, ziedojot līdzekļus jaunu krēslu un galdu iegādei dievkalpojumu un dažādu pasākumu vajadzībām Ādažos. Draudze arī finansiāli atbalsta Misijas draudzes mācītāju ar ikmēneša atbalstu.

"2016. gada novembrī mēs ar sievu tikām uzaicināti apciemot Lautonas draudzi," turpina K. Šterns. "Tā bija lieliska iespēja iepazīties ar draudzes vadību un draudzes cilvēkiem. Uz Lautonas draudzi svētdienās nāk ap 500 cilvēku. Draudze ir ļoti aktīva gan iekšēji, gan misijas darbā. Tā atbalsta un iesaistās dažādos misijas projektos gan pilsētas ietvaros, gan starptautiski. Viesojoties draudzē svētdienā, mums bija iespēja stāstīt par notiekošo Latvijā un mūsu draudzē. Mums tika noorganizēts īpašs

pasākums ar vakariņām, uz kurām ieradās ap 500 cilvēku. Mācītājs Patriks tajā aicināja draudzes cilvēkus nopietni apsvērt iespēju braukt misijas braucienā uz Latviju, Ādažiem, šī gada jūnijā."

Pašlaik abas draudzes aktīvi plāno un gatavojas kopīgam projektam šovasar. Paredzēts, ka jūnija beigās atbrauks

8 cilvēku grupa, lai palīdzētu organizēt Vasaras Bībeles skolu. "Ļoti sagaidām, ka šī būs iespēja visai mūsu draudzei tuvāk iepazīties ar Lautonas draudzes cilvēkiem, izveidot tuvākas attiecības un kopīgi būt par svētību Ādažu ģimenēm," noslēdz K. Šterns.

LBDS Kongress 2017

"Viņā visa miesa, kopā saturēta un visādām palīgsaitēm vienota, pastāvīgi aug pēc tām spējām, kas katrai viņas daļai dotas, kļūdama aizvien pilnīgāka mīlestībā." - Efeziešiem 4:16

LBDS KONGRESS 2017

SESTDIEN, 20. maijā, plkst. 10:00-17:00

Savienības namā, Lāčplēša ielā 37, Rīgā

PIETEIKŠANĀS

Lūdzam Kongresa delegātu un viesu sarakstu (vārds, uzvārds, dzimšanas gads, tālrunis, epasts, draudze, statuss) sūtīt uz: LBDS, Lāčplēša ielā 37, Rīga, LV-1011, vai e-pastu: kanceleja@lbds.lv (pēc tam nosūtīt arī protokola izraksta oriģinālu).

Termiņš: šī gada 20. aprīlis

DALĪBAS MAKSA

Dalības maksa: EUR 15 - draudzēm 50 km rādiusā no Rīgas; EUR 10 - pārējām draudzēm par katru delegātu vai viesi. Dalības maksā iekļautas Kongresa sagatavošanas, tehniskā nodrošinājuma, ēdināšanas un citas organizatoriskas izmaksas.

DELEGĀTU UN VIESU IEVĒLĒŠANAS KĀRTĪBA

Aprēķini jāizdara, ņemot vērā draudzes locekļu skaitu uz 2017. gada 1. janvāri:

- Ja draudzes locekļu skaits ir mazāks par 50 – jāievēl 1 delegāts;
- Ja draudzes locekļu skaits ir lielāks par 50, tad no katriem pilniem 50 – jāievēl 1 delegāts, no atlikuma, kas ir 25 un vairāk, – vēl 1 delegāts;
- Papildus no katras draudzes, neatkarīgi no draudzes locekļu skaita – vēl 1 delegāts.

Šī gada Kongresā laicīgi pieteikto viesu skaits netiek ierobežots.

Priekšlikumi par Kongresa darba kārtībā iekļaujamajiem jautājumiem iesniedzami LBDS Padomei rakstiskā veidā **līdz šī gada 20. martam.**

IELŪGUMS

Kongresā īpaši aicināti piedalīties LBDS pensionētie garīdznieki. Dalības maksu sedz LBDS.

LBDS aicina piedalīties Kongresā viesu statusā garīdzniekus, kuri pašlaik nekalpo konkrētā draudzē, kā arī jaundibināmo draudžu pārstāvjus.

Kongresa noslēgumā notiks **dievkalpojums ar Svēto Vakarēdienu un Baltijas Pastorālā institūta Pastorālās kalpošanas programmas 7. izlaidums**, kurā aicināts piedalīties ikviens.

LBDS Reģionālās tikšanās Cēsīs un Liepājā

Šī gada 28. janvārī Cēsīs un 4. februārī Liepājā notika pirmās divas LBDS Reģionālās tikšanās.

Par Reģionālo tikšanos Cēsīs stāsta Dace Cīrule (Limbažu draudze):

"Divi cilvēki uzsāka strīdu, jo viens apgalvoja, ka redz "sešinieku", kamēr pretim stāvošais teica, ka uz asfalta ir uzzīmēts "devīnieks", ar šādu ilustrāciju klātesošos uzrunāja LBDS bīskaps Pēteris Sproģis. Jau pašā sākumā mani pārsteidza P. Sproģa vienkāršais, tiešais un provokatīvais jautājums: "Vai ir tikai viena patiesība?" Šķiet, ka nebiju vienīgā Vidzemes draudžu pārstāvju vidū, kas pēc ievada par 6 vai 9 nesteidzās ar atbildi, kaut vienmēr nešaubīgi būtu atbildējusi: "Jā!"

Bīskapa Pētera Sproģa uzruna Cēsīs

LBDS bīskaps P. Sproģis un Latvijas Mākslas akadēmijas lektors, *Overpriced* dizaina studijas līdzdibinātājs, draudzes dibinātājs Aigars Mamis aicināja dziļāk aizdomāties, vai ir tikai viens vai tomēr vairāki veidi, kā kaut ko uztvert un interpretēt. Viņi rosināja domāt, kādu lomu draudze ieņem mūsdienu sabiedrībā: vai mēs tikai iestājamies PRET,

vai arī esam PAR kaut ko, tas ir, ar vēlmi veidot veselīgu dialogu, ceļot attiecību atjaunošanas tiltus. Kaut arī bieži par to domāju, atkal sev jautāju: "Cik lielā mērā es esmu atvērts, lai ieklausītos cilvēkā ar mērķi saprast viņa redzējumu un izaicinājumus? Ne lai tikai sniegtu *pareizās* atbildes, bet lai dotos kopīgā ceļojumā, kurā pati esmu gatava atvērties un būt pieejama?!"

Par Reģionālo tikšanos Liepājā stāsta Kārlis Deksnis (Liepājas Pāvila draudze):

Draudzes tika aicinātas domāt par laiku, kurā dzīvojam, par tā izaicinājumiem un iespējām. Vai ir tikai "viena patiesība", vai arī iespējams, ka katram cilvēkam var būt savs skatījums uz lietām? Bīskaps P. Sproģis aicināja draudzes iepazīt sevi, jautājot, vai esam draudze, kas cilvēkam primāri sniedz piederības sajūtu vai arī "pieprasa" *pareizu* ticību un atbilstošu uzvedību? Vai esam draudze, kas sniedz gatavas atbildes vai arī gatava iet atklāšanas ceļu kopā? Vai mūs raksturo tikai frāzes vai tomēr – īstums? Bīskaps uzsvēra, ka kristīgā ticība nemāca, ka, kļūstot labākiem, Dievs mūs mīlēs vairāk. Dievs mīl ikvienu bez nosacījumiem. Arī mēs esam aicināti mīlēt visus cilvēkus.

Aigars Mamis runāja par kristietības sakari ar kultūru. Viņš aicināja domāt par veidu, kādā mēs uzrunājam cilvēkus, ka nevar ar nemainīgiem paņēmieniem uzrunāt cilvēkus pastāvīgi. Ir jāiet līdzī laikam, pielāgojoties jauniem apstākļiem, piemēram, izmantojot interneta sniegtās iespējas. Konferences izskaņā klātesošie tika iepazīstināti ar pārstāvēto nozaru vadītājiem, ļaujot uzzināt viņu kalpošanas motivāciju, kā arī uzdot viņiem jautājumus.

Silvija Rijniece (Līgatnes draudze):

"Klausoties bīskapa Sproģa uzrunu, guvu apstiprinājumu, ka tas, ko mēs darām draudzē, ir pareizi un ir jāturpina. Mēs esam aicināti nest Kristus vēsti tajā vietā, kur esam, tiem cilvēkiem, kuri mums ir apkārt, esot tādi, kādi patiesi esam."

Vija Liepiņa (Cēsu draudze): "Līdzīgi ņemšu atgādinājumu, ka draudze nedalās – jaunie, vidējie, vecie, jo Kristus priekšā mēs visi esam vienādi."

Kārlis Kleinhofs-Prūsis (draudzes dibinātājs Rojā, BPI students): "Es aizdomājos par to, kā komunicēt ar cilvēkiem, kuri netic Kristum. Negribētos sākt ar *pareizām* atbildēm, bet vispirms noskaidrot, kā cilvēks skatās uz to, kas ir Dievs, un tikai tad palīdzēt viņam ieraudzīt, kam es ticu."

Sandra Vadone (Mežgalciema draudze): "Mani uzrunāja aicinājums atrast kluso brīdi, kluso kaktu un pārdomāt tās dzīves situācijas, kas šķiet grūtas un neatrisināmas. Es sadzirdēju iedrošinājumu nepamest tās kā nerisināmas. Tikšanās iedvesmoja uz darbību."

Mārtiņš Balodis (Liepājas Pāvila draudze): "Ir jābūt visu laiku kontekstualizēt savai kalpošanai. Tas nozīmē gan ieklausīties, gan spēt uzrunāt. Kā teica Aigars Mamis, katrus 20 gadus kultūra mainās, un misija ir jāpielāgo konkrētiem apstākļiem. Laikam ritot, kalpot vienā noteiktā veidā varēs aizvien īsāku laiku. Ne satura, bet formas pielāgošana ir vajadzīga diezgan bieži. Draudzes kontekstā ir ļoti svarīgi paturēt acu priekšā gan to, ka mēs sludinām Evaņģēliju, un darām to labi, gan arī to, ka mēs izdzīvojam to, ko sludinām."

**Intervija ar Kurtu Kleinhofs–Prūsi, BPI
Pastorālās kalpošanas programmas
1. kursa studentu.**

Kurts Kleinhofs–Prūsis

Pastāsti par savu ceļu pie Dieva!

Mamma mani 5-6 gadu vecumā sāka vest uz svētdienskolu Nāriņciema baptistu draudzē, un man tur patika. Svētdienaskola ciematā, neskatot skolu, bija viena no retajām vietām, kur kaut kas notika. Piekajā klasē sāku mācīties Talsu Kristīgajā vidusskolā, kas visdrīzāk arī veda mani tuvāk Dievam. Mācoties 9. klasē, man gan bija apnikusi iešana uz baznīcu, gribējās vairāk *tusēt* ar draugiem. Gribēju tikt prom arī no Kristīgās skolas, pieteicos Ventspils koledža uz ekonomistiem, taču tur nenokomplektējās grupa. Tā turpināju mācības Kristīgajā skolā.

Tad mūsu sludinātājs Jānis Sudmalis mani rekomendēja BPI DRAFTS nometnei. Tur mani ļoti iespaidoja vide, cilvēki, ar kuriem veidojās attiecības. Kaut vai, iepazīstot Kasparu Šternu, sāku saprast, ka kristietība ir kaut kas *sakarīgs*.

Pēc BPI DRAFTS man radās interese lasīt Bībeli. Es 10. klasē nepildīju mājasdarbus, bet lasīju Bībeli. Man arī patika vienatnē staigāt un runāt ar Dievu. Lai arī es jau ilgu laiku biju draudzē, tomēr tas, ka pats sāku studēt Bībeli, bija tāds kā izrāviens manā sekošanā Kristum.

Vidusskolas laikā divus gadus mēs dzīvojām Talsos, tad es sāku iet uz Talsu baptistu draudzi. Bieži svētdienās no rītiem gāju uz Talsu draudzes dievkalpojumu, tad braucu uz Nāriņciemam, kur man draudzes cilvēki bija palikuši ļoti mīļi, kā arī man patika kā Jānis Sudmalis sludināja. Arī pats tur kādreiz teicu kādu uzrunu. Vakarā atkal braucu uz jauniešu vakaru Talsos.

**Tavs jaunākais brālis Kārlis (BPI
3. kursa students) stāsta, ka viņš par
kristietību ieinteresējies, jo pamanījies**

pozitīvas izmaiņas Tavā attieksmē pret mājiniekiem.

Kamēr biju jaunāks, es nebiju pārāk labs brālis. Tā kā mājas darbus parasti izpildīju skolā, tad mājās es daudz sēdēju pie datora. Ja mani dzina nost, es *psihoju*. Es brāli mērķtiecīgi neevanģelizēju, mums nebija tādu nopietnu sarunu par Dievu. Es esmu tāds vienpatis, man patika bunkurus mežā celt. Man ar tēvu tajā laikā nebija pārāk labas attiecības, varbūt tāpēc negribējās būt mājās.

Kā Tu izvēlēties studiju virzienu pēc vidusskolas?

Mācoties 11. klasē, domāju, ka iešu mācīties uz BPI. Taču man paveikās matemātika. Ekonomikā rajona olimpiādē dabūju 1. vietu. Arī fizikas un ķīmijas olimpiādēs parasti dabūju godalgotas vietas. Man patika lasīt par Ņūtonu, Teslu, Paskālu, Einšteinu, par viņu izgudrojumiem un reliģiskajiem uzskatiem. Interesējos arī par elektroniku. Negribēju izniekot to, kas man paveikās, savu talantu, tāpēc aizgāju studēt elektrotehnoloģiju Rīgas Tehniskajā universitātē – nolēmu būt inženieris. Pietiecos Vītola fonda stipendijai, bet vēlāk no stipendijas atteicos, jo dabūju privāto stipendiju no Talsu Kristīgās skolas, kuru man piešķīra kā vienam no labākajiem skolniekiem klasē. Jo vairāk studēju, uzzināju par šo jomu, jo vairāk tā mani sāka interesēt. Augstskolā biju pat Elektroinženierijas studentu laboratorijas vadītājs.

Vai Tu strādā šajā jomā?

Pēc 1. kursa strādāju papīrfabrikā par elektroinženiera asistentu – mainījām milzīgiem motoriem pievadus un automatizējām ražotnes. Strādāju “Latvijas Pienā”, kur taisīju vizualizācijas rūpnīcas pārvaldīšanas sistēmai, arī Rūjienas pilsētas ūdens attīrīšanas sistēmai realizēju projektu. Mani pašu interesē māju automatizācija. Ar vienu biznesa entuziastu pagrabā pats sāku kaut ko lodēt. Uztaisījām kaut ko, kas strādā, bet līdz investīcijām nenonācām. Taču tā bija laba pieredze. Tad mēs nodibinājām savu uzņēmumu, kur izstrādājam pasūtījumu elektroniku. Tas gan savā ziņā “nogrīma”, bet arī tā bija interesanta pieredze. Tad sākām realizēt ideju par sporta zāles monitoringu – taisām tādu iekārtu, kur viss par tevis paveikto sporta zālē tiek pierēģistrēts, kur treneris var tevi “ielaikt” un pateikt, ko tev vajadzētu uzlabot. Tam es pašlaik veltu vienu dienu nedēļā. Bet man ir vēl visādas idejas!

Kāpēc tomēr izlēmi nākt uz BPI?

Katra RTU mācību gada beigās domāju,

ka jāņem akadēmiskais un jānāk uz BPI. Mācības pabeidzu, to laikā arī apprecējos. Studiju laikā iesaistījies BPI DRAFTS nometnēs, palīdzēju Kasparam tās organizēt. Ik pa brīdīm domāju, vai mans aicinājums ir pilna laika kalpošana. Un, ja gadījumā tā ir, tad BPI ir laba platforma, uz kuras atsperties. Es biju citiem stāstījis par šo domu, un daži cilvēki bija gatavi mani atbalstīt.

Šis ir laiks, kad es gribu saprast, kāds ir Dieva plāns manai dzīvei, vai pilna laika kalpošana ir vai nav man, lai es pēc 10 gadiem nenožēlotu, ka es esmu šādu iespēju palaidis garām.

Vēl viens iemesls ir vēlme izrauties no biznesa vides burzmas. Man ir raksturīgs, ka ļoti nododos vienai lietai. Es biju ļoti *ieracis* biznesa lietās, uz tā rēķina manas attiecības ar Dievu noplaka. Nākot uz BPI, ne tik daudz vēlējos saņemt zināšanas, cik piedzīvot piemēru, kam sekot. To es šeit arī iegūstu, – dzirdot doktora Ilmāra Hirša, mācītāja Marka Sandberga domas ne tikai par Bībeli, bet vispār par dzīvi, kā arī runājot ar Tomasu Šulcu (BPI Studentu dekanu), Kasparu Šternu un kursabiedriem. Jo uz lekcijām cilvēks jau nepaņem līdzīgu lekciju materiālu, bet arī savu dzīves pieredzi, kā viņš seko Kristum.

Pastāsti par jūsu kopienu!

Kopš sāku mācīties augstskolā, piederu kopienai, kuru vada Džo Bruks, Mārcis un Krišjānis Jukumsoni–Jukumnieki. Tā ir savādāka draudze. Te viss ir personisks, varam runāt par dzīvi, attiecībām, daloties pieredzē. Dievkalpojumi notiek pa mājām, un tas māca, ka jebkurš var uzņemties iniciatīvu un būt citiem piemērs. Šād tad esmu iesaistījies ar Vārda sludināšanu.

Šis semestris gan man, gan mums kā ģimenei (mūsu meitiņai bija 6 mēneši, kad iestājos BPI) ir bijis diezgan grūts un aizņemts laiks. Ne vienmēr sanācis pat aiziet uz kopienas tikšanās. Tagad kopā ar Sabīni sākām vairāk iesaistīties. Kopiena mums ir kā ģimene un liels atbalsts. Mēs vēl gan neesam atraduši, ko kopīgi kā ģimene kopienā varam darīt. Mēs vēl esam procesā.

Interviju sagatavoja **Nora Rautmane**
BPI Projektu koordinatore

**BPI Pastorālās kalpošanas
programmas 2017. gada
grupa mācības uzsāks šī gada
4. septembrī. Sekojiet
informācijai: www.bpiriga.lv**

Ziemas “Mobilizācija”

BPI DRAFTS ziemas nometne “Mobilizācija” no 10.-12. februārim nometņu vietā “Ganības” pulcēja 43 dalībniekus un 11 vadītājus no visas Latvijas. Nometnes mērķis – atgādināt puisiem par viņu vīrišķo identitāti, ko saņemam Kristū, un iedrošināt to izdzīvot ikdienā kopā ar brāļiem.

Mēs runājam par izaicinājumiem, sekojot Kristum, un kā viens otram varam palīdzēt tos pārvarēt. Izdzīvojot ticību Kristum, vislielākā cīņa ir pašam ar sevi un savu raksturu. Dievs ir gatavs mūs dziedināt, ja atzīstam savas nepilnības un ceram uz Kristus pilnīgo vīrišķības piemēru. Mūsu vīrišķība nekļūst *perfekta* vienā dienā. Tas ir process, kurā ar Svēto Garu tiek veidots mūsu raksturs. Individuālās sarunās un

Vīri „plecu pie pleca”

vārdus: “Vīri aug plecu pie pleca.” Tas ir, puisi aug, ne tikai runājot viens ar otru, bet arī praktiski darbojoties kopā. Grūts uzdevums, kas paveikts skarbos apstākļos, rada neparastu uzticību vīru vidū un maina raksturu. Tāpēc nometnē daudz laika veltījām praktiskiem uzdevumiem un spēlēm,

grupu diskusijās daudzi puisi atzina savas nepilnības un vēlmi ar savu dzīvi pagodināt Dievu. Vadītāji jeb *lielie brāļi* bija labs atbalsts un piemērs, stāstot par izaicinājumiem no savas dzīves.

Visi kopā mēs praktiski izdzīvojām

kurās saskārāmies ar grūtībām un nācās palauties vienam uz otru.

BPI DRAFTS ir kustība, kas rada vidi, lai jauni vīri var augt un nobriest kā vīrieši Jēzus Kristus līdzībā. Jēzus citus nevaino, bet uzņemas atbildību par citu vainu viņu vietā. Jēzus nav pasīvs, bet aktīvi iesaistās, nākot uz zemes un kļūstot par cilvēku. Jēzus paklausa savam Tēvam līdz nāvei, līdz pat Krusta nāvei.

Kārlis Kleinhofs-Prūs

BPI DRAFTS komandas loceklis

BPI DRAFTS šovasar:

1. līmenis 26. - 30. jūnijs
2. līmenis 7. - 12. augusts
3. līmenis 5. - 12. augusts

Svētdienskolotāju konference

Svētdienskolotāji no trīsdesmit trīs draudzēm 21. janvārī satikās LBDS Svētdienskolu apvienības (SA) Gadskārtējā pārskata konferencē, lai kopā atskatītos uz kalpošanā piedzīvoto, iepazītos ar aktualitātēm, kopā būtu sadraudzībā un Dieva pielūgsmē, kā arī pieaugtu kalpošanas prasmēs.

Konferences dalībnieki apstiprina un dod svētību turpmākajam SA darbam

Kalpošanai SA Padomē tika apstiprināts Raitis Šķerbergs (Jelgavas draudze), Dace Šūpule (Rīgas Vīlandes draudze) un Lidija Ēce (Talsu draudze). Par SA vadītāju turpmākajiem četriem gadiem atkārtoti apstiprināta Estere Roze (Rīgas Āgenskalna draudze).

Praktiskajās nodarbībās dalībniekiem bija iespēja iepazīties ar jauno evaņģelizācijas materiālu “Kur visi dodas?”, piedalīties “Godly play” nodarbībā un gūt ieskatu šīs metodes pamatprincipos, kā arī iepazīties ar Rīgas Mateja draudzes pieredzi, kalpojot bērniem no sociāli sarežģītām situācijām.

Konference noslēdzās ar lūgšanu laiku, kur katras draudzes pārstāvjiem bija iespēja līdzdalīt pateicību un aktuālu aizlūgšanas vajadzību par bērnu kalpošanu savā draudzē.

Estere Roze

Svētdienskolu apvienības vadītāja

Vadi arī savā pilsētā

Šī gada 21. janvārī notika “MiniGLS” apmācība. Tā ir iniciatīva, kas ļauj izmantot visus “GLS Latvija” resursus un vietējo vadītāju pieredzi, lai sadarbībā ar pašvaldībām, reģionu uzņēmējiem un izglītības darbiniekiem Latvijas pilsētās veidotu kvalitatīvus, kristīgās vērtībās balstītus un vadītāju izaugsmi veicinošus pasākumus.

Dalībniekus uzrunāja LBDS bīskaps, “GLS Latvija” vadītājs Pēteris Sproģis, atgādinot, ka kristiešiem ir dota brīnišķīga patiesība – Kristus ir valdnieks pār visu pasauli. Atsaucoties uz Bībelē pierakstīto notikumu, kur Jēzus un Pēteris staigāja pa ūdens virsu, bīskaps aicināja nepaiekt garām tiem, kas slīkst, kā arī nenovērst acis no Kristus. Viņš ir Kungs pār visām jomām, tās nav atrautas no realitātes, tāpēc nav vairāk vai mazāk garīgas.

GLS lekcijas ierakstā lektore Brenē Brauna mudināja vadītājus atzīt, ka viņiem nav visas atbildes. Uzdrošināties arī lūgt palīdzību citiem, jo, ja nosodām sevi par to, ka lūdzam kādam palīdzību, tad visticamāk nosodām arī tos cilvēkus, kuriem paši palīdzību piedāvājam.

Par savu pieredzi stāstīja “GLS Latvija” Brīvprātīgo koordinators Daniēls Godiņš, norādot, cik svarīgi ir palīdzēt katram komandas dalībniekam saskatīt savu vietu, ieraudzīt jēgu un nozīmīgumu tajā, ko viņš dara. Ansis Imaks, “GLS Latvija” Tehniķu komandas vadītājs, pievērsa uzmanību tādām tehniskām detaļām, par kurām konferences apmeklētājiem bieži vien nav pat nojausmas. Viņa teikto par tehnisko sagatavotību noteikti var attiecināt arī uz citām jomām. Dalībnieki varēja uzdot jautājumus arī “GLS Latvija” koordinatorei Norai Rautmanei, Sociālo tīklu administratorei Kaivai Uplejai un Mārketinga komandas vadītājam Jānim Uplejam.

Šogad “MiniGLS” konferences notiks Liepājā, Ogrē, Rojā un jau otro gadu – Talsos.

Jānis Uplejs

“GLS Latvija” Mārketinga komandas vadītājs

Apmācību dalībniekus uzrunā LBDS bīskaps, “GLS Latvija” vadītājs Pēteris Sproģis

Dievs atbildēja: “Nāc un redzi!”

Nauris Graudiņš, Pitraga draudzes sludinātājs, jau vairākus gadus uzņēmis vadību draudzes veidošanā Rojā. Pašlaik Rojā kopā ar viņu kalpo arī divi Baltijas Pastorālā institūta studenti. Aicinājām Nauri pastāstīt par Dieva aicinājumu un vadību līdz šim, kā arī par nākotnes iecerēm.

Stāsts par draudzes dibināšanas kalpošanu Rojā sākās 2011. gadā Pitragā, kad par draudzes galveno darbības virzienu kļuva jaunu draudžu veidošana Latvijā. Šī atklāsme draudzes vadībai nāca soli pa solim, tomēr Dievs nepārprotami norādīja, ka no mazām lietām sākas lielas. Kā maza draudze, pavisam nemanāma gan uz Latvijas kartes, gan sabiedrībā kopumā, uzdevām Dievam jautājumu: “Vai no Pitraga var nākt kas labs?” Dievs atbildēja: “Nāc un redzi!”

Draudzes tikšanās Rojā

Viens no lielākajiem izaicinājumiem šajā aicinājumā bija no jau tā mazās draudzes nošķirt un izzūstēt misijā jaunos un dedzīgos spēkus. Nevis veidot struktūras draudzes iekšienē, lai jaunos noturētu, sargātu un audzinātu, bet būt viņus nepazīstamajā Dieva druvā, lai viņi, tur sekodami savam Aicinātajam, aug Viņa līdzībā. Tā sekodami Dieva aicinājumam, esam piedzīvojuši, kā Jēzus ceļ savu draudzi. Mēs esam priecīgi un pateicīgi, ka varam piedalīties Viņa lielajā uzdevumā.

Paldies Dievam, ka Viņš mūs ir vadījis pamazām, sākotnēji uzticot mazākas vietas, kur veidot jaunas kopienas. Sākām 2011. gadā Dundagas novadā, kādā pavisam nelielā ciemā – Nevejā. Tad, iekrājuši nedaudz pieredzes, 2013. gadā sākām darbu pie draudzes veidošanas Pastendē, Talsu tuvumā. Atskatoties uz šiem misijā pavādītajiem gadiem, varu teikt, ka Dievs rūpējas, lai Pitraga draudzē jaunu vadītāju netrūktu. Gandrīz katrs draudzes vīrs ir satvēris Dieva aicinājumu kļūt par vadītāju un uzsācis studijas Baltijas Pastorālajā institūtā (BPI).

Kādā brīdī atskārtām, ka Pastendes komandā esam pieci BPI studenti. Sapratām, ka tik daudz vīru – vadītāju ir par daudz nelielajai

Pastendei. Lūdzot Dievu, saņēmām no Viņa sapratni, ka mums jānošķir divi vīri ar ģimenēm, lai viņi dotos veidot jaunu draudzi Rojā. Tā 2015. gada maijā mēs, Graudiņu ģimene, pārcēlāmies uz dzīvi Rojā. Pēc pāris mēnešiem mums pievienojās arī otra ģimene – Māris un Iveta Popmaņi. Tad 2016. gadā Dieva skubināts Rojas komandai pievienojās BPI students Kārlis Kleinhofs-Prūsis no Nāriņciema draudzes. Pastendē kalpošanu turpina vadīt divi vīri.

Esot jaunu draudžu dibināšanas aicinājumā jau vairākus gadus, mums, šķiet, ir zināma pieredze gan par to, kā vajag darīt, gan arī – kā noteikti nevajag darīt. Nevienam no mums Roja nav dzimtā vieta. Salīdzinot ar iepriekšējām kalpošanas vietām, Roju jau var uzskatīt par pilsētu. Tāpēc mēs sākām ar Rojas un tās novada izpēti un iepazīšanu, lai spētu vietējos cilvēkus uzrunāt “viņu”

Viesošanās Rojas novada domē. No labās: domes priekšsēdētāja Eva Kārklīņa, sludinātājs Nauris Graudiņš, Kārlis Kleinhofs-Prūsis, Māris Popmanis

gaļas veikals. Gādājot par šo vajadzību, mēs varam būt par svētību daudziem rojnikiem. Un mums ir platforma, kur varam gan paši strādāt, gan veidot kontaktus ar vietējiem iedzīvotājiem, kā arī viņu priekšā būt par drosmīgiem vadītājiem, kuri savu spēku smeļas pie Dieva. Rojas novada domes vadītāja veikala atvēršanas dienā mūs ar humoru nodēvēja par trakiem un drosmīgiem un novēlēja tā turpināt. Tagad mēs esam *vietējie*.

Atpazīstamība un attiecību veidošana ar Dieva svētību mums ir devusi jaunus draugus, kurus mēs aicinām uz Bībeles stundām un mūsu veidotiem pasākumiem. Ceram vasarā jau kādus no viņiem kristīt un pievienot mūsu topošajai draudzei.

Pašlaik mūsu izaicinājums ir atrast neitrālu pulcēšanās vietu. Sanākot visi kopā dzīvoklī, mēs esam gandrīz divdesmit pieaugušo un bērnu, tādēļ ir grūti aicināt vēl citus, jaunus cilvēkus. Domājam, ka mums jāsāk svētdienskola, jo bērnu skaits ir krietns. Šajā gadā esam arī plānojuši palīdzēt Rojas pašvaldībai, veidojot dažādus svētkus pilsētā, jo mūsu pulciņš vēlas būt par svētību Rojai. Lūdziet par mums, lai šo jauno izaicinājumu priekšā varam dot visu godu Dievam un nepagurt Viņa misijas laukā.

ROJA

- Vēsturiski – neliels zvejnieku ciems, kura vārds pirmo reizi minēts 1387. gadā
- 2016. gada sākumā Rojā dzīvoja 2589 iedzīvotāji, novadā – 4058
- Iecienīta atpūtas vieta vasarā – gan pludmales, gan skaisto mežu dēļ
- Darbojas Rojas evaņģēliski luteriskā draudze, Rojas Svētā apustuļa Andreja Romas katoļu baznīca, kā arī kristiešu draudze “Prieka Vēsts”
- 2015. gadā uzsākta baptistu draudzes veidošana

Dieva mīlestība Kostarikā

Janvāra numurā “Baptistu Vēstneša” lasītāji tika aicināti lūgt par Tabitas Ašņevicas misijas braucienu uz Kostariku, lai kalpotu “HOPE” nometnē. Tabita ir atgriezies Latvijā un stāsta par piedzīvoto.

Milzīgs paldies par jūsu aizlūgšanām un atbalstu manam misijas braucienam uz Kostariku. Devos tur, lai kalpotu nometnē bērniem no trūcīgām ģimenēm. Kopumā nometnē piedalījās 79 bērni vecumā no astoņiem līdz četrpadsmit gadiem. Šogad kopā ar mani un 25 amerikāņiem kalpoja vēl divi latvieši – Nauris Brūniņš un Arta Valdmāne, kuri jau vairākus gadus kalpojuši Latvijas “HOPE” nometnēs.

Latviešu komanda Kostarikā – Tabita, Nauris, Arta
Nometne Kostarikā ilga 5 dienas. Šīs dienas bija piepildītas ar daudziem smaidiem, smiekliem, mīlestību, cerību un arī smagiem brīžiem, asarām, smagiem dzīvesstāstiem. Kopā baudījām skaisto Kostarikas dabu – kalnus un kalnu upītes, spēlējām spēles, slavējām Dievu, klausījāmies stāstos par Dievu, dejojām un veidojām rokdarbus. Es vadīju vecāko grupiņu, kurā bija deviņas meitenes. Piecas meitenes jau pazinu no iepriekšējā gada nometnes, tāpēc nebija grūti izveidot kontaktu, daudzām jau zināju viņu smagos dzīvesstāstus. Man bija liels prieks vērot, kā bērni slavē Dievu – ar tādu prieku, pateicību un mīlestību! Es tik daudz varu no viņiem mācīties!

Ik rītu Dievam lūdzu, lai Viņš mani lieto, lai parādītu Viņa mīlestību. Kādu dienu pamanīju, ka kādai meitenītei no citas grupiņas, vārdā Naomijs, galva ir pilna ar utīm. Sarunājām, ka iztīrīsim viņai matus. Tirot mēģināju ar viņu runāties, kas man pārāk labi nesanāca, jo viņa runāja tikai spāniski. Tomēr centos ar žestu palīdzību “sarunāties”, noskaidroju, cik viņai mūsu un brāļu. Mēs arī lakojam nagus, krāsojam krāsojamās lapas – mēģinājām to visu padarīt pēc iespējas jautrāk, jo zinu, cik bērnam var būt kauns par to visu. Pamanījām arī, ka viņai ir ļoti smagi iekaisusi viena auss ļipiņa. Ar tulka palīdzību noskaidrojām, ka viņai šī problēma ir jau vairāk nekā mēnesi, bet viņa nav gribējusi mammai neko teikt. Mammai nav laika vest viņu pie ārsta, jo viņa daudz strādā, lai uzturētu ģimeni. Esmu tik ļoti pateicīga Dievam par utīm viņas matos, kas palīdzēja atklāt daudz lielāku problēmu, jo, kā teica nometnes dakterīte, ja auss ļipiņa netiktu ārstēta, tad, iespējams, pēc pāris dienām to vairs nevarētu glābt... Dievs ir tik labs!

Naomijs ar “sadarķerēto” ausiņu

Dienu pirms došanās atpakaļ uz Latviju daļa mūsu komandas bija dievkalpojumā kāda draudzē, kas atrodas Sanhosē pilsētā daļā, kuras nosaukums ir Pavas – vieta, kur vietējie baidās uzturēties, jo šeit bieži vien, kad narkotiku darījumi *noiet greizi*, notiek apšaudes, uzdarbojas bandas un lielākā

daļa cilvēku dzīvo graustos. Šeit valda milzīga nabadzība un nedrošība.

Kad pēc dievkalpojuma nolēmām apciemot kādas no manas grupas meitenēm, tad draudzes mācītājs mums palūdza noņemt visas rotaslietas, saulesbrilles, telefonus un visu vērtīgo atstāt baznīcā, lai vietējiem nerastos kārdinājums mūs aplaupīt.

Tabita ar Šamī

Man likās, ka esmu redzējusi smagus apstākļus Latvijā, bet to, ko ieraudzīju tur, biju redzējusi vēl tikai Āfrikā. Iegājām manas draudzenes Šamī mājā, kur nebija grīdas un sienu vietā bija metāla plāksnes. Bet tā mīlestība, kas plūda no māmiņas acīm, bija tik skaista – viņa mūs tik mīli sagaidīja un milzīgi pateicās par iespēju viņas meitai piedalīties nometnē.

Paldies katram, kas lūdza par mani, par šo īpašo nometni bērniem un par viņu ģimenēm. Paldies katram, kas atbalstīja finansiāli. Dievs tur dara lielu darbu, un tā man ir milzīga privilēģija – būt daļai no Dieva darba tur, Kostarikā.

Tabita Ašņevica

Rīgas Vīlandes draudze

Foto: Nauris Brūniņš

Sudāniešu bērni iepriecināti

Paldies visiem, kas akcijas “Zvaigzne austrumos” laikā ziedoja naudu ar norādi “Izdariet manā vietā”. Mēs solījām sagatavot dāvanu kastīti jūsu vietā. Janvārī akcijas brīvprātīgie Daniela, Lūkass un Vaiva Šmiti, kā arī fotogrāfs Billijs Locs devās uz Ēģipti, lai organizētu dāvanu iegādi, iesaiņošanu un izdalīšanu. Tika sagatavotas un sudāniešu bēgļu bērniem izdalītas 250 kastītes. Atgādinu, ka kopš 2013. gada konflikts starp Dienvidsudānas valdības un opozīcijas spēkiem pieaug, tāpēc sudānieši ir spiesti bēgt. Ēģiptē nevienam viņus īpaši negaida un viņiem nākas piedzīvot dažāda veida sadzīvīsku nelabvēlību, diskrimināciju, pazemošanu, bet Ēģiptē ir miers. Paldies, ka iepriecinājat karā cietušos bērnus!

Pēteris Eisāns

Akcijas “Zvaigzne austrumos” vadītājs

Foto: Billijs Locs

Nedēļas Bībeles lasījums: Efeziešiem 5:1–6:24

- 1 Lūgsim, lai Dievs dod spēku un iespējas kalpot ar Viņa dotajām dāvanām.
- 2 Pateiksimies un lūgsim par **Jaunpils draudzi** un sludinātāju **Oskaru Jēgermani**. Lūgsim par kalpošanas uzsākšanu citās telpās, par cilvēku aizsniegšanu ar Evaņģēlija vēsti un par “Lūgšanu brokastu” organizēšanu Jaunpils novadā.
- 3 Lūgsim par Latvijas valsti un tās vadītājiem.
- 4 Pateiksimies un lūgsim par Jaunu draudžu dibināšanas nozari un tās vadītāju **Kasparu Šternu**.
Draudžu dibināšanas apmācība M4
- 5 Lūgsim par Čehijas Baptistu savienību ar 42 draudzēm un 2415 draudžu locekļiem.

Nedēļas Bībeles lasījums: Pētera 1. vēstule 1:1–2:10

- 6 Pateiksimies Dievam par šodienas darbiem kā iespējām kalpot Viņam.
- 7 Lūgsim par Bosnijas un Hercegovinas Baptistu draudžu savienību ar 5 draudzēm un 200 draudžu locekļiem.
- 8 Pateiksimies Dievam par Viņa mīlestību pret mums.
Starptautiskā sieviešu diena
- 9 Lūgsim par Latvijas Baptistu draudžu savienību ar 89 draudzēm un 6618 draudžu locekļiem.
- 10 Lūgsim par topošo draudzi Rīgā, **Mežciemā**.
- 11 Lūgsim par drošību un priecīgu sadraudzību Sporta dienā.
Svētdienskolu Sporta diena Ventspilī
- 12 Lūgsim par Tadžikistānas Baptistu savienību ar 23 draudzēm un 420 locekļiem.

Nedēļas Bībeles lasījums: Pētera 1. vēstule 2:11–3:7

- 13 Lūgsim par LBDS Garīdznieku brālību un tās vadītāju **Edgaru Godiņu**.
- 14 Pateiksimies un lūgsim par **Ezeres draudzi**. Lūgsim Dieva vadību, pieņemot lēmumus par draudzes nākotni.
- 15 Lūgsim, lai Dievs stiprina nespēcīgos un iepriecina noskumušos.
- 16 Pateiksimies un lūgsim par **Grobiņas draudzi** un mācītāju **Haraldu Bartkeviču**. Lūgsim par draudzes ģimenēm, par jauniešu vadītājiem, par mīlestību pret apkārtējiem un par dievnama zāles remontu.
- 17 Lūgsim par topošo draudzi **Nīcā**.

- 18 Lūgsim par **Jaunjelgavas draudzi** un sludinātāju **Māri Vītolu**. Lūgsim par draudzes izaugsmi Kristus mīlestībā, garīgā briedumā un vienotībā. Lai Dievs dod gudrību, kā ar Kristus vēsti aizsniegt apkārtnes iedzīvotājus.
- 19 Lūgsim par **Dzirnieku draudzi** un sludinātāju **Aleksandru Kazmerčuku**. Lūgsim, lai Dievs izmaina cilvēku domas par ticību un lai sūta cilvēkus draudzes stiprināšanai.

Nedēļas Bībeles lasījums: Pētera 1. vēstule 3:8–4:11

- 20 Pateiksimies Dievam par jaunu dienu. Lūgsim Viņa vadību un aizsardzību.
- 21 Lūgsim par **Gulbenes draudzi** un sludinātāju **Arturu Ruīgu**. Lūgsim par iespējām uzrunāt sabiedrību ar Evaņģēlija vēsti, par zemes gabala iegūšanu pie baznīcas, par ūdens un kanalizācijas iekārtošanu dievnāmā.
- 22 Lūgsim Dieva īpašu stiprinājumu un praktisku atbalstu senioriem.
- 23 Lūgsim par Turkmēnijas Baptistu savienību.
- 24 Lūgsim par **Ģipkas draudzi**. Lūgsim, lai Dievs dod garīdznieku; par iespējām un drosmi veidot attiecības ar vietējiem cilvēkiem.
- 25 Lūgsim, lai “Dievs ir mūsu patvērums un stiprums, tiešām spēcīgs palīgs bēdu laikā.” (Psalmi 46:2)
Komunistiskā genocīda upuru piemiņas diena
- 26 Lūgsim par mieru un situācijas stabilizāciju Ukrainā.

Nedēļas Bībeles lasījums: Pētera 1. vēstule 4:12–5:14

- 27 Lūgsim par LBDS darbu ār draudžu padomēm un šīs nozares vadītāju **Oskaru Špickopfu**.
- 28 Lūgsim par mūsu draudžu locekļiem, kuri atrodas ārpus dzimtenes, lai viņu ticība vairojas un lai viņi apliecina Kristu vietā, kur dzīvo.
- 29 Lūgsim par misijas staciju **Rembatē**.
- 30 Lūgsim par **Inčukalna draudzi**. Lūgsim par pastāvīgu sludinātāju draudzē.
- 31 Lūgsim par topošo draudzi **Liepājā** (Republikas iela).

SIRSNĪGI SVEICAM!

20. martā LBDS pensionētajam mācītājam **Haraldam Anzenavam** 90 gadu jubileja.

8. martā Rēzeknes draudzes sludinātājam **Viktoram Osipovam** 60 gadu jubileja.

11. martā Liepājas Pāvila draudzes sludinātājam **Tomam Bermakam** 30 gadu jubileja.

31. martā Uguņciema draudzes sludinātājam **Kasparam Maķevicam** 25 gadu jubileja.

Garīdznieku un draudžu padomju,
nozaru vadītāju apmācība

“Vienotība nav vienādība”

2017. gada 29. aprīlī

plkst. 10:00-17:00

Rīgā, Lāčplēša ielā 37, Baltijas Pastorālā institūta telpās

Lektors: Dr. Viljams Hoits (ASV)

Ticība Jēzum Kristum un vēlme strādāt pēc Viņa aicinājuma vēl nenožīmē, ka cilvēki automātiski spēj darboties kā komanda. Labu komandu raksturo savstarpējā uzticība, katra komandas locekļa iesaistišanās, spēja risināt konfliktus, līdzatbildība un mērķtiecība. Lai to sasniegtu, katram komandas loceklim jābūt gatavam pastāvīgi mācīties un praktiski pielietot iegūtās zināšanas.

Šajā reizē runāsim un veiksīm praktiskus uzdevumus, lai izprastu, cik **atšķirīgi** esam, cik **svarīgi** ir būt atšķirīgiem un kā tik dažādiem cilvēkiem **veiksmīgi** strādāt komandā.

Vēlams, ka draudzes komanda ierodas vismaz 80% sastāvā.

Pieteikšanās līdz 10. aprīlim

Dalības maksa: 7 EUR (iekļautas pusdienas, kafijas pauzes, materiāli)

Vairāk informācijas un pieteikšanās: mob. 26314505,
e-pasts: oskars@saliedet.lv

BAZNĪCU
NAKTS

Atklāj Latvijas baznīcas no jauna!

2017. gada 2. jūnijā

Mazirbes baznīca. Foto: Ainārs Gaidis

LBDS Padomes informatīvs izdevums. Lāčplēša iela 37, Rīga, LV-1011, tālrunis: 67223379, e-pasts: vestnesis@lbds.lv, kanceleja@lbds.lv

baptistu
vēstnesis

Izdevumu sagatavoja: biskaps Pēteris Sproģis, Žanna Drūnese, Silva Atvara, Līva Fokrote, Līvija Godiņa, Elza Roze
maketētājs Filips Tālbergs

Konts draudžu iemaksām, Baptistu Vēstneša iemaksām un ziedojumiem:

Latvijas Baptistu draudžu savienība, Reģ.nr. 90000085765

A/S SEB Banka, kods: UNLA LV2X, Konts: LV03 UNLA 0002 0007 01314

www.lbds.lv